

Balassagyarmat, 1903. március 26. – Balassagyarmat, 1984. november 24.

Apja könyvkötőmester volt. 1921-ben Balassagyarmaton érettségizett, majd jogi és államtudományi doktorátust szerzett, és ügyvédi-bírói vizsgát tett. Debrecenben folytatott ügyvédi gyakorlatot, mellette azonban gazdálkodott is. A Debreceni Reform Társaság tagja. 1944 decemberében részt vett a Független Kisgazdapárt debreceni szervezete újjáalakításában, 1945. március 11-ig a pártszervezet főtitkára volt. 1944. december 5-étől a helyi nemzeti bizottság jegyzője, majd 1945. január 23-tól a debreceni törvényhatósági bizottságban a kisgazdapárt delegáltja 1947. április 15-ig. 1944. december közepétől az FKGP ideiglenes országos vezetőségének is tagja lett. A Debreceni Nemzeti Bizottság 1944. december 15-16-i ülésén választották az Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselőjévé. 1945. november 4-én a Hajdú és Bihar megyei választókerületben nemzetgyűlési képviselő lett. 1946. március 12-én az FKGP Elnöki Tanácsa húsz társával együtt, jobboldali magatartás vádjával kizárta a pártból, de mandátumát megtarthatta. 1946 márciusában részt vett a Magyar Szabadság Párt megalakításában. A párt önfeloszlatása, 1947. július 21. után Balogh páter Független Magyar Demokrata Pártjához csatlakozott, s annak listáján 1947. augusztus 31-én ismét képviselővé választották. 1946–1947-ben a debreceni ügyvédi kamara elnöki tisztét töltötte be, s az Ügyvédi Kamarák Országos Bizottságának is tagja volt. 1945 és 1949 között Debrecen város és Hajdú vármegye tiszteletbeli főügyészeként tevékenykedett. Az irodalompartoló Tiszántúli Szépműves Céh főtitkára (1945–1946). A negyvenes évek végén visszavonult a politikától, Mátrafüredre, majd Debrecenbe, végül Balassagyarmatra költözött.